

[Helga Pedersen.]

på, at man inden for De Forenede Nationers ramme havde overvejet visse ordninger om kontrol, om sanktioner o. lign. netop inden for atomenergifællesskabet. Jeg synes derfor, det ville være rimeligt at få lidt oplysning om, hvorvidt man i udenrigsministeriet ved forarbejderne til dette forslag til folketingsbeslutning har været inde på overvejelse af, om man skulle iagttage grundlovens § 20.

For ikke at blive misforstået understreger jeg, at jeg er klar over, at spørgsmålet kan være tvivlsomt; men jeg synes altså, at med den forhistorie, grundlovens § 20 har, og under hensyn til, at man i bemærkningerne til denne konvention udtrykkeligt henviser til, at de bestemmelser, der her er tale om, har deres forbillede i statuten til den internationale atomenergikommission, vil det være rimeligt at få hel klaring over problemet. Det kan måske være vanskeligt for den højtærede udenrigsminister at give svar på stående fod, men så kan der være anledning til at se på sagen i det udvalg, som jeg venter vil blive nedsat efter behandlingen i det høje ting i dag.

Det er de to spørgsmål, jeg finder anledning til at rejse i forbindelse med dette forslags første behandling. Det ærede medlem hr. Heising har rejst nogle spørgsmål om samarbejdet inden for de forskellige internationale organer vedrørende atomenergifællesskabet, og jeg kan i og for sig nøjes med at tilslutte mig de betragtninger, det ærede medlem gav udtryk for. Jeg har det bestemte indtryk, at man i alle de lande, der arbejder med disse spørgsmål, reelt bestræber sig for at undgå dobbeltarbejde; men jeg har samtidig det indtryk, at på sagens nuværende stadium er det meget vanskeligt at undgå noget sådant, og man kan vist kun bestræbe sig for i fremtiden så vidt muligt at gøre, hvad gøres kan for at undgå dobbeltarbejde. Men som jeg fremhævede i begyndelsen af min tale, ser vi fra mit partis side positivt på dette forslag til folketingsbeslutning.

Reedtz-Thott: Det konservative folkeparti kan i princippet tiltræde dette forslag til folketingsbeslutning om de omtalte konventioner. Af de ret udførlige bemærkninger til forslaget fremgår, at det, vi her stilles over for, er en fortsættelse af det in-

ternationale samarbejde, der begyndte med skabelsen af den europæiske atomenergiorganisation.

Foregående ærede talere har været inde på visse enkeltheder. Jeg synes ligesom det ærede medlem hr. Heising, der berørte spørgsmålet om overlappning, at man naturligvis så vidt muligt må søge at undgå noget sådant. Man må håbe på, at netop den omstændighed, at der er startet under OEECs auspicer, giver en vis sikkerhed for, at dette samarbejde kommer til at foregå så praktisk som muligt.

Det er klart, at det, at man nu vil gennemføre et sikkerhedskontrolsystem, må forekomme tiltalende, så meget mere som spørgsmålet om sikkerhed i forbindelse med den fredelige udnyttelse af atomenergien jo har stået øverst på dagsordenen hele tiden.

Det var også et interessant spørgsmål, det ærede medlem frk. Helga Pedersen nævnte, og jeg håber, at den højtærede udenrigsminister under udvalgsbehandlingen vil være i stand til at give os oplysninger herom. På den anden side synes jeg nok, man må sige, at det er nødvendigt, hvis man skal have en domstol, at den så også råder over visse magtmidler, og det konservative folkeparti kan ikke have noget imod at gå ind for forslaget herom, forudsat naturligvis at det er i overensstemmelse med grundlovens bogstav.

Stiftelsen af det store, europæiske aktieselskab Eurochemic forekommer at være en interessant nyskabelse og en tiltalende måde at skabe et samarbejde på, forudsat selvfølgelig at der gives de deltagende lande mulighed for at udøve en vis kontrol med, hvordan dette selskab ledes. Jeg formoder, at det ikke er nogen tilfældighed, at Danmarks procentdel af aktiekapitalen netop er sat en lille smule over de 5 pct., der giver os ret til sæde i bestyrelsen. Når jeg nævner spørgsmålet om, hvad det koster at være med i dette foretagende, er det for at sige, at vi vel i hvert fald må være glade over, at omkostningerne er blevet så små i forhold til betydningen af, at vi overhovedet får noget at skulle have sagt. Ikke desto mindre antyder beløbet 20 mill. dollars, at det er et ganske betydningsfuldt kemisk værk, der er tale om. Man ser måske med lidt sorg på, at det skal ligge i Belgien; men jeg